

تأکید :

تابعی است که برای **تقریر و تثبیت حکم** برای متبوع و یا **شمول حکم** برای افراد آن ذکر می شود.

فائده ی تأکید :

فائده ی تأکید این است که به مخاطب فهمانده می شود که متکلم در کلام خود دچار **مجاز گویی** نشده است.

مثال ها :

تقریر و تثبیت حکم : **جاءَ عَلَيَّ نَفْسُهُ.**

شمول افراد متبوع : **جاءَ القَوْمُ كُلَّهُمْ أَجْمَعُونَ.**

در صورتی که تأکید از نوع دوّم باید به لفظ مؤکّد یعنی همان عَين، نَفَس و ... ضمیری ملحق شود که مطابق لفظ مؤکّد باشد.

عطف نَسَق :

تابعی است که تابعیت آن به واسطه ی یکی از حروف عطف محقق می شود؛ حروف عطف عبارتند از : **واو**،

فاء، **ثمّ**، **لا**، **بل** و **لکن**

مانند : **إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ؛** که **أَوْلَادُهُمْ** تابع است برای **أَمْوَالُهُمْ** و این تبعیت به

واسطه ی **واو** ایجاد شده است.